

Kùrs jazdĕ

Przechòdzy taczi czas, że trzeba. Je nót zrobic prawò jazdĕ. Zdòrziwają sã panuszkòwie i panuszczi, co lubią, cobĕ jich jiny wiozlĕ, abò wòlã sã elektriszama, aùtobùsama czĕ jiny ma trajtkama tĕc pò miastach. Z cĕzuma lĕdzĕskama, co to ròżny sã. Jak to lĕdze. Jeden niedomĕti. Ta sã czosnikù nażarła. A ni mò bezpiekù człowiek, bò zarò nalĕze sã jakò starĕszka, co to prawie na twòjim placu mùszĭ sadnãc. I sapie. I stãkò. Kładze sã na sedzãcĕgò, jakbĕ zarò tĕpnãc miała. Mòżesz naròz ùsnãc. Mòżesz sã zacĕtac. To nick nie dò, bò taczĕ białcĕskò jidze ran. A żebĕ jesz to cĕchò robia... Niĕ. Òna mùszĭ przĕ tim stãkanim gadac. Nòlepi ò niewĕchòwóny młodzĕnie... Przecã młodi człowiek mò prawò pò jim-rotnĕch szkòłowĕch zajãcach bĕc zmãczony. Je wiedzec, że nick tak nie zmarachùje człowieka jak dłudżĕ sedzeniĕ a slĕchaniĕ czĕsto niepòtrĕbnĕch w żĕcym rzeczi... Starĕszcĕ taczi nòrĕmny na to sòdaniĕ nie sã. Czekawĕ czemù? Nòlepi je tej so sadnãc w taczi nòrt, co je wiedzec, że takò sapiocha a gãstoła tam nie duńdze.

A nòlepi jachac swòjim. Nawetkã nòmniĕszĕ swòje aùtkò je lepszĕ jak nòbarzi napãpùzony lĕdztwã aùtobùs, dze biliet mùszĭ miec a gò kasowac. A na wezwaniĕ – pòkazowac. W swòjim tĕ le so slĕchòsz, czegò chcesz: radio czĕ z platĕ. Głosno czĕ cĕszĭ. Nick nikòmù ni mùszĭsz pòkazowac, chiba że jaczi szandara papiorĕ chce òbaczĕc. Abò za chùtkò jedzesz pòdług znaków, bò na zdrów rozĕm jedzesz dobrze.

Za kòłã czeru mùszĭsz bĕc òdpòwiedzalny za siebie, tĕch bĕnĕ aùtoła a tĕch na drodze. To je ju żimkò sprawa. Niĕ wszĕtcĕ dozdrzelełĕ do te. W całoscĕ knòpi, co jich do chùtczi jazdĕ cygnie, bò krew gòrãcò, hòrmónĕ szòleją a mòże sã pòpisac przed dzĕwczĕcã chce... Taczych je wiele pò rowach a na drzewach òstónĕ... Temù je pòtrĕbny kùrs prawa jazdĕ. Nòprzòdkã kòżã sã nauczĕc, dze co je, jak dzało. Dze sã widĕ włącziwò, bò widĕ mają swiecĕc, nawetkã czej je widno. (Pewno jaczis fabrikañt żarówkòw chcòt zarobic, a ny dujasowie z Wieszczi zez Warszawĕ to ròd klepnãlĕ, jak wiele jinĕch, czãsto jesz

**ZA KÒŁĀ CZERU
MÙSZĪSZ BĒC
ÒDPÒWIEDZALNY ZA
SEBIE, TĒCH BĒNĒ
AÙTOŁA A TĒCH
NA DRODZE. TO JE
JU ŻIMKÒ SPRAWA.
NIĒ WSZĒTCĒ
DOZDRZELEŁĒ DO TE.**

glĕpszich przepisów). Jak bĕlno dep-tac piñdatĕ, cobĕ sã jachało wprzòdk, przescygało a zmiñiwało biedzi. Jak sã wtromòliwò jedinkã a jak wsteczny. Dze sã zdrzadĕtka a że òne nie sã do pòpròwianiò ùrodĕ òbczas jazdĕ. Dze sã leje paliwò a dze plin do spriskiwaczów. Czemu sã nie jedze na rãcznym. Tedĕ ùczã jak pòstawic aùtòł wĕznaczym mòlu, zaparkòwac. Co lemało na zemi je co namalowónĕgò, sygnie w to równo wjachac. Gòrzi, czej je le gòłi plac, bez namalowaniò. Tej je le wòlnò amerikònka, to je: chto mò wiãkszi aùtòł, ten rzãdzy. Czasã trafi sã trãba, co stónie czĕsto przĕk a zajimnie dwa place.

Czedĕ pòtrafi kùrsant zaparkòwac – wĕjĕdzdò na miasto. Przĕ nim sedzy instruktòr, co mò swòje piñdatĕ. W całoscĕ przescygòcz, hamùlc. Biwò, że òstro gò przĕdeptnie, czej ta/ten za czerownicã jedze dze kùka lolu. Na tròwã sã tĕmlĕje, pòd prãd karĕje, chwòtò bòkã krawãżniczi abò najĕzdżò bez wĕczĕcò na tegò, co z przòdkù jadze. Kò to ni ma do dzĕwù. Na pòczãtkù je skòpicã do zapamiãtaniò: dze zdrzec, jak i co rãkã, a co nogã rĕchac. A jesz na drodze biwò wszelejãk. Chtos sã zazdrzi na jakã pòkùsnã białkã na zòchãcbòwim plakace. Chtos w mòbilkã slĕpcĕje. Chtos kùreszce ùsnie, bò jedze ju długò, a nie stanãł dze „na jedno òkò”. To wszĕtkò taczi kùrsant a takò kùrsantka mùszĭ do grĕpĕ zebrac. Do tegò, co je na drodze dopasowac. Do czãdu dnia, rokù tĕż. Jinaczi je, czej je slĕskò. Jinaczi òb latkò w slunuszkù. Jesz jinaczi, czedĕ jedzesz òb zĕmã, ò cemnicã, pòd gòrã a jesz mòsz lĕsĕ òpònĕ. Białczi mają lzi, bò wiedno sã jaczi chtòp zmiłuje a pòmòże. A to ze smiotu wĕpchnie. A zaparkùje, bò wsteczny nie chce wskòczĕc. A to kòłò miĕniò, bò jak białka w taczi „miniówie” mò sã ùdżibac? Tec to bĕ jaczi wĕpòdk jesz dało... Czedĕ tegò wszĕtczĕgò sã kùreszce człowiek nauczĭ – tej przĭndze egzamin, co to gò mòże zdac, a ni mùszĭ. Czasã òbleją zdòwajãcĕgò, bò instruktòr tĕż człowiek a na dodòwkòwĕch jazdach dorobic mùszĭ. A czej ju dostóniesz ten kwit – tej leno aùtòł cĕ je trzeba...

TÓMK FÓPKA